

Пономаренко Л. Р.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В МЕДИЦИНІ

Інноваційна діяльність і розвиток інновацій мають свої особливості управління. В будь-якій сфері, в тому числі і в охороні здоров'я, підприємствам необхідна розвинена інфраструктура [1]. У медичних організаціях під цим розуміють оснащення обладнанням, підготовленість медичних кадрів та умови впровадження інновацій, які також є пріоритетними аспектами розвитку нових технологій.

Інновації в сфері охорони здоров'я направлені на ефективне використання фондів, впровадження ресурсозберігаючих технологій і розвиток нових організаційно-правових форм медичних організацій на тлі розробок науково обґрунтованих підходів до формування стандартів ведення хворих з різних видів медичної допомоги на всіх її рівнях.

Впровадження інноваційних технологій потрібне не тільки на рівні самого медичного закладу, але й на рівні держави шляхом реалізації державної інноваційної політики.

Інновації – це не зміна існуючого, а пропозиція іншого, яке дозволить інакше поглянути на справжні проблеми. Тобто медичне страхування в тих чи інших формах вирішити проблеми охорони здоров'я не може, так як це – система фінансування, а не надання медичної допомоги. А без надання якісної, своєчасної, повнооб'ємної, достатньої медичної допомоги неможливо грамотно побудувати систему її фінансування.

Інновація в охороні здоров'я є реалізованим на ринку медичних послуг результатом, отриманим від вкладення капіталу в новий продукт або операцію (технологію, процес). Спонукальним механізмом розвитку інновацій в сфері медицини, в першу чергу, є ринкова конкуренція. В умовах ринка установи, які надають медичні послуги, постійно змушені шукати шляхи скорочення витрат виробництва і виходу на нові ринки реалізації своїх послуг. Тому лікувально-

профілактичні установи, що першими освоїли ефективні новації, отримують вагому перевагу над конкурентами [4].

Інноваційний процес в охороні здоров'я являє собою послідовний ланцюг подій, в результаті яких інновація перетворюється з ідеї в конкретний продукт, технологію або послугу і поширюється в практичному використанні для досягнення загальномедичних цілей.

Інноваційний процес включає в себе 6–8 стадій, в залежності від галузі та специфіки підприємства [2]. Для медичних організацій зазвичай виділяють 8 основних його стадій:

1. Ініціація інновації – даний процес є початком для всього інноваційного процесу, проте включає в себе найбільшу кількість важливих робіт і взаємопов'язаних процесів.

2. Безпосередньо процес НДДКР (науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт), процес створення власне інтелектуального продукту і, головне, створення концепції оздоровлення, яке включає в себе предмет і об'єкт дослідження.

3. Маркетинг – по суті цей процес є визначальним для проектування наступних стадій циклу інновацій. Однак роботи та інструменти даного процесу функціонують в ході всього циклу інноваційної діяльності [4].

4. Стадія становлення майбутнього виробництва – на даній стадії реалізуються ДКР (дослідно-конструкторські роботи) і створюються дослідні зразки медичних технологій.

5. Виробництво інноваційного продукту (надання послуги) – дрібносерійне, серійне і масове виробництво.

6. Комерціалізація інновацій – реалізація інновацій, заснована на продажу інноваційних медичних продуктів і технологій.

7. Просування інновацій – поширення нових лікарських препаратів і послуг серед партнерів (поліклінік та інших медичних організацій) і населення.

8. Оцінка ефективності – передбачає формування постійного моніторингу на базі сформованої інновації, метою якого є створення або удосконалення функціонуючої технології або продукту [3].

Одним з методів розвитку і управління системи охорони здоров'я прийнято вважати програмно-цільове управління. Основна особливість державного регулювання на основі використання програмно-цільової моделі інноваційного розвитку охорони здоров'я – це його націленість на кінцевий результат. Стосовно сфери охорони здоров'я кінцевий результат програмно-цільового управління виражається в скороченні смертності, інвалідності і захворювання населення, підвищення якості та доступності медичної допомоги, поліпшення демографічної ситуації.

В цілому, ефективна інноваційна діяльність в медицині, що виявляється в якісному поліпшенні показників здоров'я і комфорту життя населення, збільшенні тривалості життя, вирішенні демографічних проблем, дозволяє країнам бути успішними в загальносвітовому масштабі і є одним з головних показників в глобальному індексі конкурентоспроможності.

Список використаних джерел:

1. Джусов А. А. Менеджмент наукових досліджень: теорія і практика : моногр. / А. А. Джусов, О. П. Крупський. – Дніпро : Інновація, 2010. – 174 с.
2. Крупський О. П. Роль інформаційних систем та технологій у підвищенні конкурентоспроможності організації [Електронний ресурс] / О. П. Крупський, А. А. Литовець. – Режим доступу : http://www.confcontact.com/2016-ekonomika-imenedzhment/4_krupskij_litovets.htm
3. Кириченко В. В. Впровадження інформаційних технологій на промисловому підприємстві як причина конфліктів / В. В. Кириченко, О. П. Крупський // Актуальні проблеми психології, Том 1: Соціальна психологія. Психологія управління. Організаційна психологія. – 2003. – № 3. – С. 32–36.
4. Шлафман А. И. Инновационная деятельность предприятия и особенности конкуренции на кластерном уровне / А. И. Шлафман // Известия ИГЭА. – 2009. – № 1(63). – С. 86–91.